

Πασᾶ, διέταξε τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ στρατοῦ νὰ προσλάβωσι πάντας τοὺς πολεμικοὺς ὄπλαρχηγοὺς τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος.

Ἐν τούτοις ἡ Τουρκία ἐγκαταλελειμμένη παρὰ τοῦ Ναπολέοντος, ὡς ἀναγνωρίσαντος ἐπισήμως τὰς κατακτήσεις τῆς Ῥωσσίας μέχρι Δουνάβεως, μόνην τὴν Αὐστρίαν εἶχε σύμμαχον, ὥστε ἔκτοτε ἤρξατο ἡ στενὴ σχέσηις τῆς δυνάμεως ταύτης μετὰ τῆς Πύλης. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τούτου χρόνου ὡσαύτως πᾶν τὸ προερχόμενον ἐκ τῶν αὐστριακῶν ἐπαρχιῶν ἦτο ἀνώτερον πάσης ὑπονοίας. Δύο ἐφημερίδες ὁ «Ἑλληνικὸς Τηλέγραφος» καὶ ὁ «Λόγιος Ἑρμῆς» συνταττόμεναι ἐν τῇ νέᾳ ἑλληνικῇ καὶ ἐκδιδόμεναι ἐν Βιέννῃ διεδόθησαν ἐλευθέρως εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐφώτισαν τὸ ἔθνος ἄνευ τινὸς ἐμποδίου τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως, οὔτε λογοκρισίας. Ἐν τούτοις ὁ πόλεμος μετὰ Πύλης καὶ Ῥωσσίας ἐξηκολούθει πάντοτε· ἀλλ' αἱ τελευταῖαι δυστυχίαι τοῦ μεγάλου ὀθωμανικοῦ στρατοῦ, οὔτινος μέρος μὲν ἐνίκηθη κατὰ κράτος, ἄλλο δὲ κατεκόπη δι' ἐπιτηδείου στρατιωτικοῦ κινήματος τοῦ παρατόλμου Κουτουσόφ, ἠνάγκασαν τὸν Σουλτάνον νὰ ζητήσῃ τὴν εἰρήνην. Τότε μετὰ τῶν πληρεξουσίων τῆς Τουρ-